सरितः सभीः ससुद्रात सर्गात म। गजाश्वरच्यावस्-मानसङ्गाद्ध देगीश्वसात्। स्वदमानीय विविन्द्र! स्वीप-धिक्षतान्तितम्। स्वानार्थं विन्यस्तित्व यज्ञमानस्य प्रस्ति वित्। क्षेत्रं ससुद्राः सरितः सर्गास् च नदास्तथा। स्वायान्तु यज्ञमानस्य द्वरितस्ययार्थाः। यनमाग्रञ्जये-देशानसरान् सन्सम्स !। श्रोमं समारभेत् सर्पर्ययत्री-श्वितकादिनाः।

यहसभित्— "स्रकः पश्चायखादिरावपामार्गीऽस विम्पनः। स्रोदस्यरः श्रमो दूर्वं क्षत्रास समिधः क्रमात्" ।

धंकैक खाष्टक शत्म शार्विशितरेव वा। इति व्या मधु-धर्षि स्यां दक्षा श्रेष समन्तिताः । प्रादेशमाता धिन खाः सबस् काः सुपनाशिनीः । सिनधः क त्ये ते प्राक्षः धर्वक-स्मी सु धर्वदा । देवानाम प सर्वे धासु गंग्रु परमाधित् । खोन खोनैन मन्त्रे स्व होतव्याः सिनधः पृथक् । इो-तव्यं च इतास्थक्तं स्व श्रेष्ट्यादिकं पुनः । मन्त्रे देशा-हती हुत्वा इ। मं(श्रयुतम्) व्याष्ट्रिति सस्ततः । स्ट इस् खाः प्राक्तिस्वा वा कुर्यु बीझा खपुड़्त्याः । मन्त्रवन्त्य कर्मव्या-स्व स्व प्रात्ते वतम् । हत्वा च तां यक्त् स्व स्व ततो हो मं स्व स्वरं ।

पहादिमन्ताः— वा कृष्णेनेति स्त्यां होमः नार्यो विक्रमाना । साथायस्तेति सोमाय मन्तेस जुहुयात् प्रनः । स्विन्द्र दियो मन्त इति भौमाय कीत्येत् । स्वन्ते ! विक्सद्रिय इति सोमताय नै । वहस्ति ! परिदीया रखेबेति गुरोमेतः । शक्तन्ते स्वभ्यदिति स्व स्क्रम्यापि निनद्यते । सनैसरायेति प्रनः सन्तो देवीति होमयेत् । कया निस्त स्वाभुव इति राहोक्दाहृतः । केत् कार्यस्य स्वाप्त केत्नामपि सानये ।

व्यिधिदेवतामन्ताः— वा वो राजित बह् स्व बिक् होमं समा
चरेत्। वापोक्ति लुमायास्तु स्थोनेति स्वासनस्तया।

विष्णोरिदं विष्णु रिति तमीभेति स्वयम्पुवः। इन्द्र
सिद्देवतातये इन्द्राय कुक्तुयात्ततः। तथा यमस्य पायं

बौरिति कोमः प्रकोत्तितः। काबस्य अस्त्रज्ञानिमिति

स्रम्बः प्रमस्ति। चित्रगुप्तस्य चान्नातिमिति सन्त्र
विदेशे विदः ।

प्रस्विधितामन्त्राः — ''व्यक्तिं दूतं विचीमक इति यक्ते क्र्रा कृतः ' च्द्रुत्तमं यक्षणित्यापं मन्त्रः प्रकीति तः। भूमेः प्रविद्यानिक्षिति वेदेणु यद्यते। सक्क्षणीर्णं प्रका इति विष्णोक्दाकृतः । इन्द्रावेन्द्रो मक्त्यत इति अक्रस्य यसते । उत्तानपर्यं मुभने इति देखाः समाचरेत्।

प्रजापतेः सन्दर्भाः प्रजापते इति स्कृतः। नमीऽस्तु

सर्येभ्य इति सर्पायां मन्त्र उच्यते। एव ब्रङ्मा य

स्वायज इति ब्रङ्मापय् दाङ्कतः''।

कोकपासंग्रन्ताः— "विनायकस्य चातू न रित भन्त्रो तुषैः कृतः । जातवेद्से सुन्धामिति दुर्गांभन्त उच्यते । चा-दिन्मस्य रेतस काकाग्रस्य उदाकृतः । प्रा(का)का-यिग्रुमें हीनाञ्च वायोर्भन्तः प्रकीर्त्तितः । एषो उषा स्रपूर्वे ति काक्षमोर्भन्तः उच्यते" ।

पृथां द्वाति सम्हानं दिः इत्यमिपातयेत्।, अधामिषेकम-न्त्रे य वाद्यमङ्गलगीतकैः । पृर्णकुम्भेन तेनैव ङोमान्ते पापुरङ्ख्यम् । अध्यङ्गवयवैक् झान् । हेनमृग्दामभू-पितैः । यजमानस्य कर्त्तस्य चतुर्मिः स्नपनं द्विजैः ।

खिभवेकमन्तः— "सरास्ताकिशिवज्ञन्तु ब्रह्मिवण्यु महे खराः ।

यासुरेशे जगन्नायस्तथा सङ्ग्रं यो विभुः । प्रदुक्तज्ञानिरुष्य भवन्तु विजयाय ते। खाखराड् वो गिनिभगवान् यमो
व निन्धिति स्तथा । यर्षाः प्रवन्त्र व धनाध्यक्तस्या

यिषः । मञ्जूषा सहितः थेवो दिक्षान्तास्त्वामयन्तु ते ।
कोत्तिव द्योधितिभैधा प्रष्टिः च्या किया मितः । बृद्धिर्वज्ञा वपुः यानिस्तु दिः कान्तिय सातरः । एतास्त्वामभिष्युन्तु धम्म पत्यः समागताः । खादित्यचन्द्रमा भौभो

बुवजीवौ सितोऽ म जः । गृहास्तामिशिषञ्चन्तु राष्टः
केत्रय तिमेताः । देवदानयगत्यशे यक्तराचसपद्यवाः ।

ख्यायोस्तयो गायो देवसातर एव च । देवपत्यो ह मा
नागा देव्यायापसरसाङ्ग्रं थाः । स्वयाचि स्वयस्त्राचि

राजानो वाक्तानि च । स्वीवधानि च रत्नानि कान्द्यावयवाच ये। सरितः सागराः ग्रैबाक्तीर्थानि कवदा

नदाः । एते त्वामिधिषञ्चन्तु सर्वकामार्थासञ्जये ।
ततः गुकुाम्बरधरः गुक्तगन्धानुषेपनः । स्वीषधेः सर्वगन्धेः स्वापितो हिन्नपुद्धन्वेः । यन्नमानः सपत्नीकः
स्वत्वनः मुसमाहितान् । दिन्नकाभिः प्रयत्नेन पृज्येदुगतविक्ययः"।

यहदिक्षणाः — "स्याय किविशेषेत्रं मञ्चं दद्यात्तथे म्हवे।
रक्षं पुरन्तरं दद्याद्वीमाय च कत्ति द्वित्तम्। वृधाय जातकृष्णतः गुरवं पीतवाससी। श्वेताश्रन्दे स्याग्रवे कृष्णाङ्कासर्भस्तवे। खायसं राहवे दद्यात् के तृथ्य स्वागस्यसम्। स्वर्णेन समा कार्या यजमानेन दिच्या।
सर्थेनामय वा गावी दातव्या हेमपूषिताः। स्वर्णम्य वा